

Blues o lásce a rumu

Jan Spálený

Neděle večer,
všichni by doma seděli.
Neděle večer,
jak nenávidím neděli!

Strop na mě padá,
kolem se bortěj trámy.
"Nemám tě ráda balvane!"
zněl ortel jedný dámy.

Rumu se stejská,
v kuchyni pláče tence.
Rumu se stejská
po křišťálový sklence.

Postává sklesle
na kraji parapetu
a jeho slzy voňavý
stékají zvolna na vinětu.

"Dostals mě", řekla,
"svou drsnou chlapskou silou."
"Dostals mě", řekla,
"a chci se stát tvou milou!"

A teď řve žalem,
teď si rány líže,
a jeho láska broušená
s koňakem zdrhla do Paříže.

Neděle večer,
už aby bylo pondělí!
Neděle večer,
jak nenávidím neděli!

Já s flaškou rumu,
dva smutný paroháči,
navzdory všemu snažení
milujem ty dvě káči.